

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 12 marca 2010 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Trybunale Stanu

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 12 lutego 2010 r. ustawy o zmianie ustawy o Trybunale Stanu, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 3, w art. 8a ust. 2 otrzymuje brzmienie:
"2. Za okoliczność, o której mowa w ust. 1, nie może być w szczególności uznane podpisanie wstępnego wniosku o postawienie w stan oskarżenia albo o pociągnięcie do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu.";
- 2) w art. 1 w pkt 5, w art. 9d:
 - a) w ust. 1 skreśla się wyrazy "oraz złożyć wyjaśnienia ustnie lub na piśmie; może jednak bez podania powodów odmówić odpowiedzi na poszczególne pytania lub odmówić składania wyjaśnień",
 - b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
"1) składania wyjaśnień ustnie lub na piśmie i zgłaszania wniosków dowodowych; może jednak bez podania powodów odmówić odpowiedzi na poszczególne pytania lub odmówić składania wyjaśnień,";
- 3) w art. 1 w pkt 5, w art. 9e w ust. 2:
 - a) w pkt 4 wyrazy "zgłoszenia wniosku" zastępuje się wyrazami "złożenia wniosku",
 - b) w pkt 5 i 6 wyrazy "zwrócenia się z wnioskiem" zastępuje się wyrazami "złożenia wniosku";

- 4) w art. 1 po pkt 5 dodaje się pkt ... w brzmieniu:
"...) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
"1. Komisja Odpowiedzialności Konstytucyjnej przedstawia Zgromadzeniu Narodowemu sprawozdanie z przeprowadzonego postępowania wraz z wnioskiem, o którym mowa w art. 9g ust. 1.";"
- 5) w art. 1 w pkt 8 w lit. a, w ust. 1 wyraz "lub" zastępuje się wyrazem "albo".

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

Uzasadnienie

Na posiedzeniu w dniu 12 marca 2010 r. Senat zajął stanowisko w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Trybunale Stanu i uchwalił do niej 5 poprawek.

W przepisie art. 8a ust. 1 ustawy o Trybunale Stanu uregulowano instytucję wyłączenia członka Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej z czynności przesłuchania osoby objętej wnioskiem o pociągnięcie do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu lub świadka, w przypadku jeżeli zostanie ujawniona okoliczność, która mogłaby wywołać wątpliwości co do bezstronności członka Komisji. W ust. 2 tego artykułu postanowiono, że za okoliczność, która mogłaby wywołać wątpliwości co do bezstronności członka Komisji "nie może być w szczególności uznana przynależność do określonego klubu lub koła poselskiego". Mając na uwadze fakt, że formuła zastosowana w art. 8a ust. 2 nie ma charakteru normatywnego i nieadekwatnie wyraża intencję prawodawcy, Senat przyjął poprawkę nr 1. W poprawce tej Izba przesądziła jednoznacznie, iż za podstawę do wyłączenia członka Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej z czynności przesłuchania osoby objętej wnioskiem lub świadka nie może być uznany fakt podpisania wstępnego wniosku o pociągnięcie do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu.

W przepisie art. 9d, określającym obowiązki i prawa osoby objętej wnioskiem o pociągnięcie do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu w postępowaniu przed Komisją Odpowiedzialności Konstytucyjnej, Senat zauważył pewną niespójność. Przepis ust. 1 nakłada na osobę objętą wnioskiem obowiązek złożenia wyjaśnień. Ten sam przepis w dalszej części przewiduje, że osoba objęta wnioskiem może odmówić składania wyjaśnień. Art. 9d ust. 2 pkt 1 stanowi zaś, że osoba objęta wnioskiem ma prawo do składania wyjaśnień. W opinii Izby nie jest jasne czy intencją ustawodawcy było nałożenie obowiązku, czy też przyznanie uprawnienia osobie objętej wnioskiem. Senat zwrócił uwagę, że Kodeks postępowania karnego w odniesieniu do podejrzanego i oskarżonego nie przewiduje obowiązku składania wyjaśnień, stanowi natomiast o uprawnieniach do składania wyjaśnień i odmowy składania wyjaśnień. Izba stanęła na stanowisku, że brak jest argumentów uzasadniających odstępstwo od zasady przewidzianej w Kodeksie postępowania karnego i uchwaliła poprawkę nr 2, która przesądza jednoznacznie, iż osobie objętej wnioskiem przysługuje prawo do składania wyjaśnień oraz do odmowy składania wyjaśnień.

Biorąc pod uwagę § 10 Zasad techniki prawodawczej, który przewiduje, że dla oznaczenia jednakowych pojęć używa się jednakowych określeń, a różnych pojęć nie oznacza

się tymi samymi określeniami, Senat uznał za wskazane ujednoczenie terminologii w art. 9e ust. 2 w zakresie czynności składania wniosku (poprawka nr 3).

Przepis art. 10 ust. 1 ustawy nowelizowanej przewiduje, że Komisja Odpowiedzialności Konstytucyjnej przedstawia Zgromadzeniu Narodowemu sprawozdanie z przeprowadzonego postępowania wraz z wnioskiem, o którym mowa w art. 9 ust. 3 (tj. o postawienie Prezydenta w stan oskarżenia albo o umorzenie postępowania). Brzmienie art. 9 ust. 3 uległo jednakże zmianie. Przepis ten, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą, przyznaje Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej możliwość zapoznania się z dokumentami lub aktami sprawy na miejscu. Zgodnie z nowelą, wniosków o postawienie Prezydenta w stan oskarżenia oraz o umorzenie postępowania dotyczyć będzie art. 9g ust. 1. Niezbędna okazała się zatem korekta odesłania w art. 10 ust. 1 ustawy nowelizowanej (poprawka nr 4).

Senat uznał ponadto za celowe wprowadzenie zmiany redakcyjnej w art. 13a ust. 1 (poprawka nr 5).